

41. møde.

Onsdag den 20. januar kl. 13.

Formanden: I skrivelse af gårs dato meddeler folketingsmand H. K. Sørensen, der har orlov, at han fra og med den 1. februar d. å. atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens hverv som midlertidigt medlem ophører herefter fra samme dato at regne.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Axel Kristensen* til finansministeren:

„Vil finansministeren foranledige, at den til brug for den skattepligtige indkomst beregnede værdi af egen bolig i enfamilieshuse for det kommende skatteår fastsættes til 3½ pct. af værdien til ejendomsskyldvurdering?“

Axel Kristensen: Mit spørgsmål til den højtærede minister tilsigter ikke en kritik af ligningsrådet i anledning af ændringen af lejeværdien af bolig i egen ejendom. Ligningsrådet kan ikke og bør heller ikke have samme frihed som folketinget til at træffe en afgørelse ud fra øjeblikkelige vilkår eller andre hensyn end de direkte skattemæssige. Der kan fremføres mange begrundelser for forskellige opfattelser, og jeg ønsker ikke at rejse en stor principiel diskussion om emnet. For mig er spørgsmålet meget tidspræget og derfor enkelt.

Vi har gennemlevet en lang række år med stadig forringelse af vore penges købeevne til skade for opsparingslysten og med stor uret imod dem, der som ældre skal leve af en fast indkomst, det være sig pension eller rente, for slet ikke at tale om dem, der må leve ved at tære på en lille formue og derfor har en særlig angst for, at den ikke skal strække til i deres levetid.

Alene de sidste 10 år er vort prisniveau steget med ca. 40 pct., og vi er stadig for tiden inde i en betydelig inflation, ikke mindst for byggeriet. Samtidig har vi om-

kring de større byer haft en stor stigning i priserne for byggegrunde, fordi det offentlige ved fastlæggelse af den inderzone, man må bygge i, har begrænset udbuddet af grunde og derved fjernet konkurrencen. Når vi nu til efteråret skal have en ny vurdering til ejendomsskyld, vil vi af de to nævnte årsager få forhøjet værdiansættelserne og derfor få forhøjet ejendomsskatterne og værdien af bolig i egen ejendom, hvis man stadig følger de nu gældende regler.

På grund af de høje grundpriser vil enfamilieshuse rammes særligt, fordi de har langt større grund pr. etageareal, end udlejningsejendomme har; hertil kommer, at byggeprisen pr. m² etageareal jo også er større for en villa af samme størrelse som en lejlighed, end den vil være i et udlejningshus. Derfor rammes disse enfamilieshuse hårdere end andre. Ejerne af enfamilieshuse er særlig to grupper mennesker. Den ene er yngre mennesker med børn, der gennem betydelige afsavn ønsker at give børnene gode forhold at vokse op i og derfor sparer op ved at betale på et hus. Der er jo her i salen talt mange kønne ord om familier med børn og om opsparing. Den anden gruppe er ældre mennesker, der tidligere har sparet op for at have tryghed i deres alderdom, og som nu rammes hårdt af pengeforringelsen og de øgede ejendomsskatter. I denne situation mener jeg ikke man bør belaste disse mennesker med større ydelser til samfundet. Det er ikke store beløb, det her drejer sig om for den, der stadig har indtægter, som følger inflationen, pengeforringelsen; men for den, der lever af fast indtægt, pension, rente el. lign., er disse nominelt små beløb af stor betydning. Når det ligger således, at tallene er små for os andre og væsentlige for disse mennesker, kan der i hvert fald i dette tilfælde, i denne sag, ikke findes rimelig grund til ikke at tage hensyn til dem, der i forvejen er ramt så hårdt af pengeforringelsen.

Selv for dem, der er blevet pensioneret i de senere år, har inflationen været hård. Jeg har et eksempel fra det levende liv, og det må være meget almindeligt, at det er således, som dette eksempel viser; bare er pensionen i mit eksempel måske lidt højere, end man almindeligt vil finde, men